

Alexandra TOADER

Gândurile unei lesbiene

Alexandra TOADER

Gândurile unei lesbiene

Lumen

Iași, 2009

Alexandra TOADER
Gândurile unei lesbiene

Editura Lumen este acreditată CNCISIS sub nr 003
www.edituralumen.ro, www.librariavirtuala.com

Redactor: Morariu Irina Maria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale:

TOADER, Alexandra

Gândurile unei lesbiene/Alexandra

TOADER -Editura Lumen, Iași

Pag. 118

ISBN-978-973-166-134-6

821.135.1-32

Alexandra TOADER

Gândurile unei lesbiene

Lumen

Iași, 2009

**Pagin 1 sat
goal inten ionat**

Cuprins:

<i>Prefață</i>	7
<i>Curcubeul</i>	9
<i>Trendul verii, defilarea și lesbianismul</i>	18
<i>Întâmplarea din autobuz</i>	20
<i>Comming Out</i>	22
<i>Huliganii</i>	27
<i>Cine ne servește interesele?</i>	30
<i>Discuții între fete= statutul de minoritar</i>	34
<i>Forumul Lesbienelor , 8 Ianuarie 2009</i>	37
<i>Este ușor să fii oricine dacă îți păstrezi anonimatul</i>	40
<i>De-ale familiei</i>	46
<i>Un altfel de asediu</i>	49
<i>Searching for kindness...A rare quality of human rase</i>	53
<i>Un îndemn pentru lesbienele cu imagini confecționate</i>	55
<i>Prostituția - mai ușor digerată de popor</i>	57
<i>Gender controversat</i>	63
<i>Biserica, Dumnezeu și homosexualitatea</i>	65
<i>Biserica și homosexualitatea</i>	67
<i>Dumnezeu</i>	71
<i>Oamenii și Dumnezeu</i>	73
<i>Consumul excesiv de ură dăunează grav sănătății!</i>	77
<i>Îndoctrinarea</i>	80
<i>Rotofei, bogați și puternici</i>	82
<i>Sfârșitul începutului</i>	89
<i>Femeia și mărul</i>	91
<i>Femeia și infidelitatea</i>	93
<i>Prima fantezie lesbiană</i>	99
<i>Cum doar o Prințesă știe să iubească o altă Prințesă</i>	104
<i>Viața de cuplu</i>	110
<i>Gânduri curate de copil</i>	113

Pagin 1 sat goal inten ionat

Prefață

Numele meu este Alexuța și trăiesc într-un univers plăsmuit de imaginație.

Puterea pe care o am de a răzbi într-o lume rece și vitregă, este însăși detașarea ființei mele de toată imaginea crudă și adevărată al acestui sistem.

Mi-a plăcut dintotdeauna să mi se spună că sunt prea copilăroasă și prea naivă, de aceea, prin acest material mi-am îmbinat cele două lumi: lumea reală și lumea de vis.

Nu de puține ori mi s-a întâmplat să am momente în care să mă refugiez în colțul magic al gândirii mele, unde realitatea devine ceea ce vreau eu; acolo se deslușește orice enigmă și orice problemă își găsește soluția pe o cale pașnică; acolo totul este posibil; există armonie ca o stare generală și există înțelegere.

Adun elemente din viața reală și le transpun în povestea mea, formând strategii și dezbateri pe diverse teme, urmărind un singur deznodământ: pacea între oameni.

Tânjesc la liniștea interioară ce poate fi redată de către simplul accept al celor din jur.

Adesea, cursul poveștii prinde o caracteristică mult prea fabuloasă, de aceea, la o simplă apreciere mă opresc și refac cursul întâmplărilor pentru a le reda o notă cât mai credibilă și mai ușor de realizat.

Dumnezeu este ce vreau eu să fie, iar evenimentele reale se vor reflecta vizibil distorsionate.

Această operă literară se dorește a cocheta cu ficțiunea; Simpla asociere cu realitatea rămânând la latitudinea fiecăruia.

Cititorii trebuie să respecte conținutul acestui material și să rețină faptul că totul este doar o expunere a unei păreri.

După cum îmi place să spun, totul este relativ, inclusiv adevărul sau realitatea, astfel, opera literară în care eu m-am

înșirată, este concepută în așa fel ca toți cititorii să se regăsească printre rândurile ei într-un mod independent.

Astfel, o persoană care nu neapărat este gay, se poate identifica prin mine, datorită trăirilor interioare și înțelegerii sufletului; identificarea fiind realizată datorită apartenenței cititorului la cauza mea.

Este o carte adaptată într-o așa manieră încât să prindă o formă unică pentru fiecare cititor în parte; izbitoarea asemănare cu realitatea fiind posibilă datorită faptului că sursa de inspirație este însăși viața cotidiană.

Garantiez a fi cât se poate reală povestea de dragoste dintre mine și Prințesă, căreia îi mulțumesc din suflet pentru tot sprijinul pe care mi l-a oferit.

Este una dintre puținii oameni care au înțeles că sunt mai specială, mai visătoare și că plutesc undeva într-o lume cam ruptă de realitate.

Adevărul se reflectă de asemenea în toate sentimentele sincere pe care le împărtășesc, fie acelea pozitive sau negative.

Primii pași spre înțelegere ar fi: sinceritatea și dialogul pe care suntem dispuși să îl purtăm.

Doresc această operă să fie o mână întinsă către cei care sunt deschiși spre acceptare și înțelegere.

În alte condiții, fără să știți că sunt lesbiană, personalitatea mea tânără, naivă și jucăușă nu v-ar fi permis să nu mă îndrăgiți.

Starea mea naturală nu urmărește niciun tipar, sunt un suflet de copil încă nematurizat și care se vrea a răzbi cu ușurință printre toate greutățile vieții, ignorând cruntul adevăr.

Așadar, nu-mi rămâne de spus decât că vă las în compania gândurilor mele, cu mențiunea că vă apreciez răbdarea și înțelegerea ulterioară de care veți da dovadă.

Vă mulțumesc și vă urez lectură plăcută!

Curcubeul

Noaptea visez curcubeie.

Nu știu dacă este de la faptul că mă gândesc prea mult la aceste culori, dacă viața mea este un curcubeu sau dacă într-adevăr visez ceea ce sunt: un curcubeu. Oricum, sentimentul de dimineață este unul sublim și nu cunosc altul mai cuminte și mai împăciuitor ca acela care îl am după ce am visat curcubeie, o multitudine de drapele ridicate spre cer, fluturate, atârinate, agitate sau efectiv desenate pe pereți.

Toate aceste culori înșirate armonios mă duc cu gândul la diversitate. Poate sunt obsedată, ce-o fi nu mai contează, deoarece inima îmi saltă fericită.

Zâmbesc, am sufletul împlinit. În mintea mea gândesc că sunt exact ce mi-am dorit, un suflet curat, cuminte și tânăr. Trag aer în piept și respir ușurată.

De curând mi-am tatuat pe omoplatul drept o prințesă a' la Manga Cartoon's. Este foarte frumoasă, prezentată ca alergând cu un sceptru în mână, iar în vârf are o bilă colorată în nuanțele curcubeului, zâmbeste și face cu ochiul. Am impresia, de fapt îmi place să cred că nimeni altcineva nu mai are tatuajul ăsta.

Mi-a luat zile întregi să-l caut pe internet. Am pățimit mult, am luat și viruși pe calculator, am reinstalat windows, mai apoi am editat fotografia în Paint, i-am lucrat sceptrul pentru a-i adăuga curcubeul. O mișcare destul de ingenioasă zic eu, practic așa i-am dat o semnătură. Am ținut neapărat să-mi fac un tatuaj care conține un curcubeu. Acum îl am, încă n-am mers singură pe stradă vara, ca să văd reacții, dar nici nu cred că voi aștepta vreodată să primesc o lovitură pe la spate. Oamenii sunt răi și pentru un simplu simbol te pot pedepsi, nu știu de ce. Știu că asta a fost senzația imediat următoare: frica.

M-am gândit:

- Oare acum voi primi pumni pe stradă pentru curcubeul ce l-am tatuat?

Nici n-ar fi bine să aflu vreodată răspunsul la întrebarea aceasta.

Am văzut de curând un film numit Powder. Cred că povestea subliniază izvorul discriminării.

- De unde pornește aceasta și ce anume o alimentează?

Răspunsul cred că este frica. Frica se trage de la necunoaștere și necunoașterea de la slaba informare; așa că ar trebui să începem să ne cunoaștem mai bine. Suntem oameni ca și voi: iubim, trăim și suferim deopotrivă. Nu înțeleg intriga anumitor oameni, care stau și-ți pun etichetă după aspect, înainte de a-ți cerceta sufletul. Îți ofer ocazia să privești în inima mea.

- De ce ar trebui să fim toți STAS?

Tocmai acesta este farmecul universului: diversitatea! Sunt atâtea culori, multitudini de specii de păsări, plante și animale, toate toate au ceva aparte și te încântă prin originalitate.

Mi s-a reproșat de multe ori că nu vreau să mă comport ca un om matur, că sunt prea inocentă, prea credulă și prea liberă în gândire.

Eu cred tot ceea ce văd și aud, grăiesc adevărul și aștept să primesc la fel, de aceea, de multe ori, oamenii mă dezamăgesc și mă rănesc. Eu nu vreau să mă maturizez niciodată. După mine, sufletul nu are vârstă și-ar trebui să învățăm să fim veșnic tineri, fără prea multe complexe.

Așa că, să nu-ți fie niciodată rușine cu ceea ce ești sau cu ceea ce simți.

Șlefuirea exagerată duce la dispariția adevăratei străluciri.

-Ți se pare că vorbesc în dodii?

Ei bine, prin asta vreau să spun că toți oamenii sunt frumoși și-ar trebui să-și permită libertatea de a fi originali, nemaitrăind după tiparele nimănui. Aș fi profund rănită, într-o bună zi, așa cum am mai spus, să primesc o lovitură de la cineva total necunoscut, doar pentru că m-a etichetat după un simplu tatuaj viu colorat.

- Sunt lesbiană și sunt mândră de asta!

Gândurile unei lesbiene

N-am avut niciodată intenția să lezez moralitatea cuiva prin ceea ce sunt și nu impun ca oamenii să mă accepte; în alte condiții sunt convinsă ca aș fi chiar plăcută și simpatizată, până s-ar afla acest amănunt.

- Cine pomenește de moralitate?

- Moralitatea cui?

- A societății debusolate de Epoca de Aur, adusă brusc cu picioarele pe pământ printr-o aterizare forțată simulată de-o așa zisă revoluție?

- Sau cine pomenește de normalitate?

- Marșul normalității?

- Uitați-vă la știrile de la ora cinci să vedeți ce este normalitatea!

Eu nu mă mai uit demult la știri de genul ăsta, pentru că sunt prea ușor de rănit, plâng prea repede și suferința lor este un cuțit în sufletul meu: sufăr pentru orice femeie bătută de bărbatul ei, sufăr pentru orice copil maltratat, violat și batjocorit, sufăr pentru fiecare bătrânică lipsită de ajutor și pângărită de un coca-șmecher cu șapcă șuchie trasă pe cap.

- Vă scapă un aspect!

- Noi nu apărem la știrile de la ora cinci!

- Sigur suntem noi așa un pericol pentru societatea romană?

- Pentru moralitate?

- Pentru familia tradițională?

- Care este familia tradițională?

Am o mie și una de exemple să vă desființez așa-zisa 'familie tradițională', aia în care femeia este casnică, îndoctrinită, needucată, toarnă patru-cinci copii, stă cu poalele în brâu și-și așteaptă bărbatul să vină de la cârciuma de unde bea spirt strecurat prin pâine, iar când vine și vede copiii murdari, își ia nevasta la cafteală.

Femeia speriată sau inconștientă care naște în secret și-și abandonează copilul la gărlă sau cel mai aproape, în latrina din curte. Sună foarte crud, dar asta este realitatea și încă aș putea continua cu multe alte exemple, dar ce rost are?

- Pofțiți vă rog, familia tradițională!
- Ce este?
- Nu vreți să serviți așa ceva?
- Cine mă condamnă pe mine?

Femeia cu poale în brâu, care crede că Isus vine plutind pe un nor, femeia care, deși este frumoasă, este inocentă, nu știe nimic... nu știe pentru că n-a avut ocazia să învețe și chiar dacă ar vrea, bărbatul ei n-ar fi de acord, ar lua-o la bătaie și i-ar scoate ochii că i s-a ridicat la cap și implicit, de bărbatul care bea spirt la cârciumă și nedumerit, privind pe sub șapcă, cu ochii amețiți de alcool, nu mai înțelege cum și de ce rolul femeii nu mai este acasă, la cratiță!

Are privirea încețoșată, simte că nu mai controlează bine situația și găsește repede o corecție cu bâta. Crede că este împotriva firii... crede că asta este rolul femeii, să stea acasă, fără școală, să crească la cât mai mulți copii și să tacă din gură. După creierul lui cât o nucă, femeia ar trebui să fie mulțumită de statutul ei.

Vă îndreptați atenția spre o categorie de oameni mult prea mică și insignifiantă: minoritatea sexuală.

- Pe cine interesează cu cine dorm eu noaptea în pat?
- Afectează pe cineva că sunt o femeie și iubesc altă femeie?

Adevărata problemă există în altă parte și clar n-ar trebui să intereseze pe careva ce este în grădina vecinului.

- Dacă nu suntem la fel, nu înseamnă că trebuie să ne ridicăm unii împotriva celorlalți.

De curând într-o emisiune pe un post de radio s-a adus în discuție căsătoria gay, întrebarea fiind:

Sunteți pro sau contra?

Majoritatea au răspuns afirmativ, motivând, fie că fac parte din comunitate și le-ar fi util un asemenea legământ, fie s-au arătat indiferenți spunând ca nu îi interesează atâta timp cât nu sunt implicați frații sau surorile lor.

La un moment dat cineva a ridicat o problemă:

- De ce căsătorie și nu parteneriat social?

Da, într-adevăr, parteneriatul social ar fi ceva mai ușor de obținut (nu implică și oficierea religioasă). Pe de altă parte, alternativa de parteneriat civil, este similară cu locul din spatele autobuzului destinat negrilor.

Devine o țință, un loc râvnit de cei de peste gard: ca și cu locul de parcare al handicapăților sau locul rezervat bătrânilor și femeilor însărcinate. Este cu atât mai dorit, doar pentru că este special destinat, trasat, pus în cui, încercuit. Acel loc primește o notă.

Deci, orice am cere sau orice s-ar hotărâ, delimitarea va exista, poate chiar mai accentuată decât inițial.

Iubita mea într-o zi m-a întrebat:

- Ce vei face tu după ce o să mor eu?

Și eu i-am răspuns:

- Probabil voi ajunge în stradă!

- Cum așa? Întrebă ea.

- Păi, foarte simplu! cine sunt eu ca să stau în casă, după ce tu nu vei mai fi?

La un moment dat poate vom fi puși cu toții în situația asta.

Ei nu trăiesc cu noi în casă să știe cât de frumoasă este relația noastră, dimpotrivă, mă pot acuza pe mine de neglijență, ar putea susține că ți-am sucit mințile sau chiar că te-am făcut să te abați de la calea cea firească a lucrurilor!

Poate vor considera că soarta ta ar fi fost cu mult mai bună, dacă n-aș fi existat eu.

Ba mai mult, oamenii la necaz și la durere pot reacționa în mod ciudat, poate chiar ca un regret al dispariției sau se leagă de ultimul lucru ce le mai pot menține amintirea vie în inima lor.

Nu e deloc condamtabil.

Este o reacție destul de normală al unui om îndurerat. Așa ceva se practică, stau dovadă atâtea procese dintre mame și copii, frați și surori, nu o pot numi răutate, cât instinctul de a fi pentru casă.

Cu atât mai îndreptați fiind membrii familiei care acționează din instinct protector pentru tot ce este legat de casă

și familie. Nu se poate înțelege exact rolul pe care l-am avut eu în viața ta, ei simțind la momentul respectiv doar pierderea cruntă pe care au suferit-o, căutând un cal ispășitor, pe care să arunce vina, respectiv cauza durerii lor.

Haideți să presupunem prin absurd că ne-am afla în următoarea situație: am ajuns la bătrânețe, nu mai avem rude de gradul întâi, iar una dintre noi trebuie să treacă printr-o intervenție chirurgicală, ce nu poate avea loc decât cu acordul unei rude.

Viața partenerei mele ar depinde de semnătura mea, nemaivând nici mamă, tată, frați, surori, doar că eu nu reprezint nimic din punct de vedere legal.

Unii oameni nu vor să ne accepte, dar noi existăm contrar voinței lor; suntem acolo, undeva, ne întemeiem familii, avem afaceri, construim, clădim și visăm la un viitor solid. Orice cuplu tinde spre mai mult: când ne adunăm, ne gândim la eternitate, împreună la bine și la rău, până când moartea ne va despărți. Oamenii ne acuză că ieșim în stradă și cerem regim special.

- Nu vrem nimic special!

- Vrem doar să fim lăsați în pace! Să avem familia în legea noastră, în casa noastră, fără să ne călcam pe bătăturei cu ceilalți.

Nu pricep de ce unii oameni se comportă de parcă ne-ar da legea din buzunarul lor. Societatea nu va sărăci, poate chiar vor auzi mai puține despre noi. Un preot din afara țării spusese într-o doară, fără să gândească prea mult că homosexualii ar trebui tatuati, scuză-mă ca o spun într-un limbaj mai brut: adică ștampilati ca vacile, cu vătraiul încins. Probabil că un asemenea individ ar fi în stare să gasească o așa soluție, de aici se și vede clar inegalitatea de drepturi. De ce anume o stare generală trebuie să supună modificării forțate și restul particularităților sau, în cazul în care nu pot fi schimbate, să se sugereze a fi „ștampilate”?

Chiar la un moment dat, am citit pe internet fel de fel de soluții pentru a vindeca 'homosexualitatea' și una dintre ele, în cazul lesbienei, era sexul forțat cu un bărbat.

Sex forțat= viol

Gândurile unei lesbiene

Mulți protestatari au declarat în direct, când li s-a luat interviu pe stradă:

- Mai bine cu câinii decât homosexual!

Întrebare:

- Se preferă zoofilia?

- Ce vorbe grele și de câtă inconștientă pot da dovadă unii oameni!

Atât de ușor ne lepădăm de iubirea aproapelui, doar pentru că fratele este mai viu colorat și mai 'altfel'.

Țin să subliniez:

- Relația homosexuală este cea legătură strânsă și afectivă ce are loc între două persoane de același sex, Majore și Apte din punct de vedere Legal în a-și da Consimțământul.

- Considerați-o un fel de definiție și memorati-o!

Românii pot fi îndoctrinați prin diferite metode: unii încă nu s-au trezit la realitate și-au rămas cumva prinși în perioada comunismului când nimeni nu crâcnea nimic, totul se cenzura și se ascundea sub preș, pe vremuri se făcea pușcărie dacă erai homosexual și de regulă nu aveai încredere să vorbești cu nimeni, deci asemenea detalii nici nu se aflau; astăzi religia este găsită ca o ultimă soluție pentru toate problemele și relele care ne-au ajuns; sărăcia și dificultatea prin care se poate clădi un viitor te împinge disperat să găsești o ultimă soluție în credință, deseori învinuându-i pe ceilalți de cursul greoi al vremii. Ne este foarte ușor să spunem:

-Păi da! De aia și-a întors Dumnezeu ochii de la noi!

-Eeeee! Ce ușor este să dăm rezejor vina pe alții!

- Nu știu ce anume le dă dreptul unora să se ridice mai presus?!

Faptul că noi suntem o minoritate nu este o oportunitate de batjocură și divertisment pentru cei plictisiți de exemplu. Normal că nu-mi place să port un însemn de genul: loc de dat cu pumnul.

Continuarea acestui volum o puteți lectura achiziționând volumul de pe

www.editalumen.ro

www.lumenpublishing.com

sau din librăriile noastre partenere.

Această carte o dedic în mod special comunității LGBT; tuturor minorităților ce se pot regăsi printre rândurile mele, dar și oamenilor decizi să spună stop îndoctrinării și inegalității de drepturi... Pe aceasta cale țin să mulțumesc acelor care au reușit să-și facă un Comming Out, renunțând la a se mai ascunde în spatele unei identități false.

Cartea vine ca o replică pentru toți cei care ne acuză și ne hulesc. Deci celor care suferă de ură acută și homofobie, nu le recomand să deschidă această cutie a Pandorei, deoarece nu arăt niciun pic de toleranță pentru cei care ne condamnă pe nedrept.

Este timpul să se pună capăt oricărei dispute absurde.

În acest scurt ghid de cunoaștere tratez subiecte ca: minoritatea sexuală, Gay Fest, viața cotidiană, discriminarea, îndoctrinarea, Biserica, Dumnezeu în viziunea proprie și bineînțeles, iubirea homosexuală.

Nu în ultimul rând, îi mulțumesc Prințesei mele pe care o veți cunoaște foarte bine din capitoul dedicat în exclusivitate iubirii; datorită ei am luat inițiativa de a scrie acest material; ea m-a inspirat și m-a încurajat să aduc la bun sfârșit acest proiect.

Seni Seviyorum Canim!

ISBN 973-166-134-4

9 789731 661346

Conținutul acestui volum nu reprezintă în mod necesar punctul de vedere al Editurii Lumen sau al finanțatorilor

Publicat cu finanțarea:
media **LUMEN**
www.EdituraLumen.ro